

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 11 PŽ-2500/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izvjestiteljice, i Gorane Aralica Martinović, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. STAKLO PILETIĆ d.o.o., OIB 09552305750, Zagreb, Velikopoljska 3; 2. ELABORATUS d.o.o., OIB 20445512185, Split, Šibenska 15; 3. ERCOM d.o.o., OIB 59408647742, Split, Mažuranićevo šetalište 24 A, 4. ACO Građevinski elementi d.o.o., OIB 25074288719, Sesvete, Savska cesta 103A, 5. DRAGIĆ d.o.o., OIB 87168163641, Đakovo, Nikole Tesle 91; 6. MEPAS d.o.o., OIB 02532527641, Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina, kao pravni sljednik trgovačkog društva METALAC d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, Varaždinska 1; 7. KOMJATE d.o.o., OIB 92009564551, Kaštel Sućurac, Put Kruga 9, 8. DOMOFERM d.o.o., OIB 52720139456, Puškarićeva 15, Zagreb, 9. PASTOR INŽENJERING d.d., OIB 55598634637, Sveta Nedjelja, Rakitje, Novačka 2, 10. CEDING d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, Matije Gupca 10; koje tužitelje od 1. do 5., 7., 9. i 10. zastupa punomoćnik Boris Vrdoljak, odvjetnik u Splitu, a tužitelje 6. i 8. punomoćnik Damir Sajko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Anić i Partneri, Zagreb, Gajeva 53, protiv tuženika VALAMAR RIVIERA d.d. (ranije RIVIERA ADRIA d.d.), OIB 36201212847, Poreč, Stancija Kaligari 1, kao pravnog slijednika iza DUBROVNIK BABIN KUK d.d., kojeg zastupa punomoćnik Nenad Pešut, odvjetnik u Pešut & Matić odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 4. svibnja 2023. i žalbi tužitelja 1., 2., 3., 4., 5., 7., 8., 9. i 10. te tuženika protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023. ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 31. siječnja 2024.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 4. svibnja 2023. u točki I. izreke i sudi:

Odbijaju se kao neosnovani tužbeni zahtjevi koji glase:

„...I. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari da tužitelju STAKLO PILETIĆ d.o.o., Zagreb, Velikopoljska 3, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati iznos od 661.340,27 EUR/4.982.868,31 kn, sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

II. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari, da tužitelju ELABORATUS d.o.o., Split, Šibenska 15, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati iznos od 466.956,86 EUR/3.518.286,48 kn, sa zateznim kamata od 2. kolovoza 2010. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

III. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari platiti tužitelju ERCOM d.o.o., Split, Mažuranićevo šetalište 24 A , iznos od 114.628,60 EUR/863.669,23 kn zateznim kamata koje na taj iznos teku od dana 31. srpnja 2010. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

IV. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari 1, da tužitelju ACO Građevinski elementi d.o.o., Sesvete, Savska cesta 103A u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati iznos od 181.610,80 EUR/ 1.368.346,60 k sa zateznim kamata koje na taj iznos teku od dana 31. srpnja 2010. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

V. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari da tužitelju DRAGIĆ d.o.o., Đakovo, Nikole Tesle 91, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe plati iznos od 22.798,23 EUR/171.773,30 kn sa zateznim kamata koje na taj iznos teku od dana 1. kolovoza 2010. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke

koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

VI. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari 1, da tužitelju KOMJATE d.o.o., Kaštel Sućurac, Put Kruga 9, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe plati iznos od 53.087,48 EUR/399.987,69 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana 31. srpnja 2010. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

VII. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari 1, da tužitelju PASTOR INŽENJERING d.d., Sveta Nedjelja, Rakitje, Novačka 2, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe plati iznos od 151.917,46 EUR/1.144.622,13 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana 31. srpnja 2010. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

VIII. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari 1, da tužitelju CEDING d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg. Matije Gupca 10, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe plati iznos od 321.389,60 EUR-a/2.421.509,94 kuna sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana 31. srpnja 2010. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

IX. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari 1, da tužitelju MEPAS d.o.o., Varaždinska 1, 88220 Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina isplati iznos od 61.647,41 EUR/464.482,41 kuna sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana 31. srpnja 2010. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana

nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

X. Nalaže se tuženiku VALAMAR RIVIERA d.d., Poreč, Stancija Kaligari 1, da tužitelju DOMOFERM d.o.o., Puškarićeva 15, Zagreb isplati iznos od 229.484,46 EUR/1.729.050,73 Kn sa zateznim kamatama na iznos od:

- 36.294,75 EUR/273.462,81 Kn od 21. svibnja 2009. do isplate,
- 4.417,22 EUR/33.281,60 Kn od 29. svibnja 2009. do isplate,
- 2.385,49 EUR/17.995,00 Kn od 29. svibnja 2009. do isplate,
- 1.429,60 EUR/10.771,38 Kn od 1. lipnja 2009. do isplate,
- 1.728,02 EUR/13.019,84 Kn od 1. lipnja 2009. do isplate
- 679,28 EUR/5.118,09 Kn od 1. lipnja 2009. do isplate
- 4.389,05 EUR/33.069,32 Kn od 4. lipnja 2009. do isplate,
- 5.406,57 EUR/40.735,81 Kn od 4. lipnja 2009. do isplate,
- 114.816,97 EUR/865.088,50 Kn od od 4. lipnja 2009. do isplate,
- 13.132,99 EUR/98.950,54 Kn od 4. lipnja 2009. do isplate,
- 299,23 EUR/2.254,56 Kn od 15. lipnja 2009. do isplate,
- 8.890,66 EUR/66.986,69 Kn od 24. lipnja 2009. do isplate,
- 11.703,60 EUR/85.962,97 Kn od 24. lipnja 2009. do isplate,
- 4.565,22 EUR/34.396,68 Kn od 24. lipnja 2009. do isplate,
- 423,50 EUR/3.190,91 Kn od 24. lipnja 2009. do isplate,
- 6.436,39 Kn/48.495,00 Kn od 16. srpnja 2009. do isplate,
- 6.052,90 EUR/45.605,65 Kn od 16. srpnja 2009. do isplate,
- 6.724,45 EUR/50.665,38 Kn od 23. srpnja 2009. do isplate,

po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015. a za period od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena...”

r i j e š i o j e

I. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023. ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023. u dijelu točke 1. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju STAKLO PILETIĆ d.o.o. troškove parničnog postupka u iznosu od 209.166,93 EUR / 1.575.968,25 kn, u dijelu točke 2. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju ELABORATUS d.o.o. troškove parničnog postupka u iznosu od 139.077,09 EUR / 1.047.876,31 kn, u dijelu točke 3. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju ERCOM d.o.o. troškove parničnog postupka u iznosu od 3.978,67 EUR / 29.977,28 kn, u dijelu točke 4. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju ACO GRAĐEVINSKI ELEMENTI d.o.o. naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 54.609,26 EUR / 411.543,50 kn, u dijelu točke 5. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju DRAGIĆ d.o.o. naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 10.704,15 EUR / 80.650,43 kn, u dijelu točke 6. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju KOMJATE d.o.o. naknaditi troškove

parničnog postupka u iznosu od 24.992,80 EUR / 188.308,25 kn, u dijelu točke 7. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju PASTOR INŽENJERING d.o.o. naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 55.456,70 EUR / 417.838,49 kn, u dijelu točke 8. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju CEDING d.o.o. naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 96.024,23 EUR / 723.494,56 kn, u dijelu točke 9. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju MEPAS troškove parničnog postupka u iznosu od 24.992,79 EUR / 188.306,20 kn te u dijelu točke 10. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju DOMOFERM d.o.o. troškove parničnog postupka u iznosu od 83.749,60 EUR / 631.011,37 kn, i rješava:

1. Nalaže se tužitelju STAKLO PILETIĆ d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 64.960,74 EUR / 489.446,75 kn u roku od 8 dana.

2. Nalaže se tužitelju ELABORATUS d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 54.828,47 EUR / 345.294,63 kn u roku od 8 dana.

3. Nalaže se tužitelju ERCOM d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 11.345,88 EUR / 85.485,56 kn u roku od 8 dana.

4. Nalaže se tužitelju ACO GRAĐEVINSKI ELEMENTI d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 18.019,93 EUR / 135.771,19 kn u roku od 8 dana.

5. Nalaže se tužitelju DRAGIĆ d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 2.224,68 EUR / 16.761,87 kn u roku od 8 dana.

6. Nalaže se tužitelju KOMJATE d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 5.339,24 EUR / 40.228,50 kn u roku od 8 dana.

7. Nalaže se tužitelju PASTOR INŽENJERING d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 14.905,37 EUR / 112.304,56 kn u roku od 8 dana.

8. Nalaže se tužitelju CEDING d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 31.590,50 EUR / 238.018,63 kn u roku od 8 dana.

9. Nalaže se tužitelju MEPAS d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 6.006,64 EUR / 45.257,06 kn u roku od 8 dana.

10. Nalaže se tužitelju DOMOFERM d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 22.469,29 EUR / 169.294,93 kn u roku od 8 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 94.540,11 EUR / 712.312,50 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 4. svibnja 2023. naloženo je tuženiku platiti iznos od 661.340,27 EUR / 4.982.868,31 kn

tužitelju STAKLO PILETIĆ d.o.o. (točka I.1. izreke), iznos od 466.956,86 EUR / 3.518.286,48 kn tužitelju ELABORATUS d.o.o. (točka I.2. izreke), iznos od 114.628,60 EUR / 863.669,23 kn tužitelju ERCOM d.o.o. (točka I.3. izreke), iznos od 181.610,80 EUR / 1.368.346,60 kn tužitelju ACO d.o.o. (točka I.4. izreke), iznos od 22.798,23 EUR / 171.773,30 kn tužitelju DRAGIĆ d.o.o. (točka I.5. izreke), iznos od 53.087,48 EUR / 399.987,69 kn tužitelju KOMJATE d.o.o. (točka I.6. izreke), iznosa od 151.917,46 EUR / 1.144.622,13 kn tužitelju PASTOR INŽENJERING d.o.o. (točka I.7. izreke), iznos od 321.389,60 EUR / 2.421.509,94 kn tužitelju CEDING d.o.o. (točka I.8. izreke), iznos od 61.647,41 EUR / 464.482,41 kn tužitelju MEPAS d.o.o. (točka I.9. izreke), iznos od 229.484,46 EUR / 1.729.050,73 kn tužitelju DOMOFERM d.o.o. (točka I.10. izreke), sve sa zateznim kamatama na pojedinačno naznačene iznose. Točkom II. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja DOMOFERM d.o.o. da se tuženiku naloži platiti mu iznos od 45.243,76 EUR / 340.889,11 kn sa zateznim kamatama.

2. Sud u obrazloženju presude, donesene u postupku ponovnog suđenja na koje je predmet vraćen rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTSRH) poslovni broj PŽ-1639/2016-1 od 16. lipnja 2020., navodi da je predmet spora zahtjev tužitelja, koji su kao podizvođači sudjelovali u izgradnji Hotela LaChroma u Dubrovniku, u kojoj je glavni izvođač bilo društvo Glavice d.o.o., a naručitelj prednik tuženika, društvo Dubrovnik – Babin kuk d.d. Zahtjev tužitelja sud je ocijenio osnovanim primjenom odredbe čl. 101. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) jer je utvrdio da postoji dug glavnog izvođača u iznosima koji odgovaraju tražbinama tužitelja iz ovog spora te da je Niko Koncul, osoba ovlaštena za zastupanje tuženika, s tužiteljima usmeno sklopio ugovore o pristupanju dugu društva Glavice d.o.o., kojim se tuženik obvezao platiti naknadu za izvedene radove kako bi izvođače odvratio od namjere obustave radova zbog neispunjenja obveza od strane glavnog izvođača. Vezano uz tuženikov prigovor da ugovori o pristupanju dugu nisu sklopljeni jer Niko Koncul nije bio ovlašten samostalno zastupati tuženika, sud navodi da je iz izvedenih dokaza utvrđeno kako je Niko Koncul u odnosu na tužitelje nastupao kao osoba koja je ovlaštena na samostalno zastupanje pravnog prednika tuženika te da bi činjenica da nije formalno bio ovlašten tako postupati imala utjecaj samo na pravne odnose između Nike Koncula i tuženika.

3. Rješenjem od 10. svibnja 2023. sud je po prijedlogu tužitelja za dopunu presude odlučio o troškovima parničnog postupka, primjenom odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, na način da je tuženiku naložio naknaditi tužiteljima troškove parničnog postupka, a odbio zahtjeve tužitelja u dijelu u kojem je utvrdio da su oni neosnovani.

4. Protiv presude žalbu je podnio tuženik. Presudu pobija u točki I. izreke zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

5. U žalbi navodi da je u ponovljenom postupku sud zanemario činjenicu da su tužitelji formalni suparničari, da su njihovi zahtjevi različiti i samostalni, utemeljeni na različitim činjeničnim navodima te s tim u vezi smatra da je sud propustio u

obrazloženju navesti razloge u odnosu na zahtjev svakog od tužitelja. Navodi da se iz obrazloženja ne može utvrditi na koga se odnose isprave koje sud spominje, da iskazi svjedoka i zastupnika po zakonu tužitelja nisu analizirani u odnosu na svakog pojedinog tužitelja, da su pogrešni zaključci suda o rezultatu dokaznog postupka. Ukazuje na počinjenu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku. Navodi da sud u obrazloženju presude ne spominje dokaze koje je predložio tuženik, a koji osporavaju navode tužitelja, čime smatra da je počinjena povreda iz odredbe čl. 354. st. 1. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 8. Zakona o parničnom postupku.

6. Smatra da iz izvedenih dokaza ne proizlazi osnovanim zaključak suda o sklopljenim ugovorima o pristupanju dugu da ugovor o pristupanju dugu ne može biti sklopljen za buduće obveze te navodi da sud nije obrazložio na temelju čega je utvrdio da su tužitelji u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. prijavili upravo tražbine čiju isplatu traže u ovom postupku.

7. Ukazuje na to da je u vrijeme navodnog sklapanja ugovora o pristupanju dugu Niko Koncul bio ovlašten prednika tuženika zastupati zajedno s drugim članom uprave, Mišom Matanom, te da nije mogao samostalno sklapati ugovore koji obvezuju prednika tuženika.

8. Smatra da je sud nekritički prihvatio iskaze zastupnika po zakonu tužitelja koji su pristrani, a nije uzeo u obzir činjenice koje pobijaju njihove iskaze. Navodi da svjedoci nisu imali izravnih saznanja o činjenicama, da su imali osobne motive za davanje iskaza određenog sadržaja. Navodi da su se na redovnim tjednim izvještajnim sastancima svih sudionika gradnje, kao i na posebnim sastancima, vodili zapisnici, no da se u zapisnicima ne spominju plaćanja prema podizvođačima ili pristupanja dugu. Isto tako, pristupanja dugu nisu spomenuta niti u zapisniku iz travnja 2009., sastavljenom na obilasku gradilišta.

9. Smatra da su tužitelji svoje tražbine pokušali naplatiti od naručitelja jer je nad glavnim izvođačem otvoren stečajni postupak te navodi da prije otvaranja stečaja nisu ni na koji način pozivali tuženika na plaćanje.

10. Ukazuje na to da su svi zastupnici po zakonu tužitelja izjavili da nisu s Nikom Konculom pregovarali o pristupanju dugu, preuzimanju duga ili o sklapanju ugovora o jamstvu, te da su na sastancima u jesen i zimu 2009. godine razgovarali o obvezama prednika tuženika za isplatu naknade s osnove vantroškovničkih radova glavnom izvođaču. Ističe da je pogrešan zaključak suda o navodima Nike Koncula sa sastanka od 3. prosinca 2009., da on nije govorio o plaćanju podizvođačima nego je jasno naglasio da je naručitelj uvijek plaćao i da će platiti radove za koje postoji dokumentacija ovjerena od glavnog izvođača i stručnog tima „VTP“.

11. Smatra da je pogrešan zaključak suda da je Robert Zorić, direktor društva Elaboratus d.o.o., bio predstavnik podizvođača te navodi da su svi zastupnici po zakonu tužitelja izjavili da Robert Zorić nije imao ovlaštenje za sklapanje pravnih poslova u njihovo ime.

12. Smatra da je pogrešan i zaključak suda da je tuženik bio upoznat s dugovanjem koje je glavni izvođač imao prema podizvođačima te ističe da je tuženik podatak o pojedinom iznosu duga društva Glavice d.o.o. prema podizvođačima dobivao u trenutku kad mu je društvo Glavice d.o.o. davalo upute da dug prema društvu Glavice d.o.o. isplati izravno podizvođačima, što proizlazi i iz zapisnika sa sastanka održanog 19. studenog 2009.

13. Smatra da je pogrešan zaključak suda da je tuženik konkludentnom radnjom, koja se sastoji od postupanja po asignacijama glavnog izvođača i isplata iznosa s osnove duga prema glavnom izvođaču izravno podizvođačima, pristao na sklapanje ugovora o pristupanju dugu. Pogrešnim drži i zaključak suda da su tužitelji konkludentnim radnjama, prekidom obustave radova, pristali na sklapanje ugovora o pristupanju dugu te ističe da tužitelji nisu ni iznijeli takav činjenični navod.

14. Vezano uz ocjenu iskaza svjedoka Ive Kralja, Valenta Šutala i Marinka Benića tuženik navodi da je sud u presudi iz 2013. godine ocijenio kako se radi o svjedocima koji su zainteresirani za određeni ishod jer žele od sebe otkloniti odgovornost za loše vođenje projekta, a da nije jasno zbog čega je sud u ponovnom postupku istim svjedocima poklonio vjeru. Očituje se na iskaz svjedoka Valenta Šutala te navodi da iz iskaza ne proizlazi da su tužitelji s tuženikom sklopili ugovor o pristupanju dugu, preuzimanju duga ili ugovor o djelu. Vezano za iskaz svjedoka Ive Kralja navodi da iz iskaza proizlazi da se svjedok u komunikaciju sudionika gradnje uključio tek krajem 2009. godine, kao i svjedok Marinko Benić a da svjedok Ivan Šimović nije imao neposrednih saznanja o pravnim odnosima stranaka. Predlaže odluku ukinuti i preinačiti.

15. Tužitelji Mepas d.o.o. i Domoferm d.o.o. podnijeli su odgovor na tužnikovu žalbu, u kojem navode da je odluka u dijelu u kojem je pobija tuženik pravilna i zakonita. Smatraju da je postupanje tuženika protivno načelima obveznog prava, da je prednik tuženika bio upoznat s povećanim troškovima gradnje koji su nastali uslijed naloga prednika tuženika za izvođenje dodatni radova. Navode da su radovi izvedeni te da je tuženik radove primio bez prigovora, kao i da je podizvođačima nudio isplatu iznosa od 15.300.000,00 kn za izvedene radove, no, nagodba nije sklopljena. Opisuju postupak dogovora izvođenja radova i plaćanja te predlažu žalbu odbiti kao neosnovanu.

16. Protiv rješenja o trošku žalbu su podnijeli tužitelji Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.d. i Ceding d.o.o. Rješenje pobijanju u dijelu kojim je odbijen njihov zahtjev za naknadu troškova. U žalbi navode da je sud pogrešno obračunao porez na dodanu vrijednost na priznate troškove te da je neosnovano odbio zahtjev za naknadom troška sastavljanja još tri podnesaka po Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

17. Tuženik je podnio žalbu protiv rješenja o trošku u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužiteljima trošak. U žalbi navodi da tužitelje od 1. - 5., 7., 9. i 10., zastupao jedan punomoćnik, kao i tužitelje 6. i 8., slijedom čega je troškove trebalo

odmjeriti primjenom odredbe Tbr. 36. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, no, smatra da navedena odredba Tarife, kao ni Zakon o parničnom postupku, ne daju odgovor na pitanje kako se trošak obračunava kad isti punomoćnik zastupa više stranaka koji su obični formalni suparničari s različitim vrijednostima predmeta spora. Smatra da je sud trebao utvrditi ukupnu vrijednost predmeta spora i prema njemu odrediti iznos ukupne naknade troška prema Tarifi, a potom odrediti razmjerne iznose troškova na koje bi pojedini tužitelj imao pravo prema udjelu njegovo zahtjeva u ukupnoj vrijednosti predmeta spora. Također smatra da svi troškovi koje je sud tužiteljima priznao nisu bili potrebni za vođenje parnice, da se nisu odnosili na sve suparničare te da pojedini troškovi nisu odmjereni prema odgovarajućoj odredbi Tarife. Smatra da je sud primijenio vrijednost boda od 15,00 kuna i na radnje poduzete prije stupanja na snagu tarife kojom je izmijenjena odredba o vrijednosti boda. Predlaže odluku preinačiti i odbiti zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka.

18. Tužitelji Mepas d.o.o. i Domoferm d.o.o. podnijeli su odgovor na tužnikovu žalbu protiv rješenja o trošku. U odgovoru navode da je pobijana odluka pravilna i zakonita.

19. Tužnikova žalba protiv presude je osnovana.

20. Žalbe tužitelja protiv rješenja nisu osnovane.

21. Tužnikova žalba protiv rješenja je osnovana.

22. Presuda i rješenje je ispitani su u pobijanom dijelu na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredaba čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

23. Predmetni postupak počeo je podnošenjem tužbe 4. studenog 2010. u kojoj je 19 tužitelja postavilo zahtjev za isplatom iznosa od ukupno 43.072.379,39 kn, s osnove naknade za radove izvedene na izgradnji hotela LaChroma, odnosno, cijene za isporučenu robu od prednika tuženika, trgovačkog društva Dubrovnik Babin Kuk d.d.

24. Među strankama nije bilo sporno da su prednik tuženika, Dubrovnik Babin Kuk d.d., kao naručitelj i trgovačko društvo Glavice d.o.o. kao izvođač, bili u ugovornom odnosu na temelju ugovora o građenju s klauzulom „ključ u ruke“ za rekonstrukciju i dogradnju hotela La Chroma u Dubrovniku, ranije hotela Plakir, da je primopredaja objekta izvršena 15. lipnja 2009. (primopredajni zapisnik – str. 1225. - 1239. spisa), da je prednik tuženika isplatio iznos paušalne fiksne cijene kao i dio naknade za vanstroškovničke radove, da je dug prema glavnom izvođaču djelomično podmirivao na način da je na temelju asignacija iznose isplaćivao izravno podizvođačima, da je u arbitražnom postupku koji se vodio pred Stalnim arbitražni

sudištem Hrvatske gospodarske komore između glavnog izvođača Glavice d.o.o. i prednika tuženika donesen 15. siječnja 2016. pravorijek (str. 2018. – 2037- spisa) kojim je odbijen zahtjev glavnog izvođača za isplatu naknade za vanstroškovničke radove u iznosu od 61.058.078,29 kn sa zateznim kamatama a utvrđeno je da postoji tražbina tuženika u iznosu od 19.371.383,35 kn s osnove preplaćenih iznosa.

25. Tužitelji navode da su kao podizvođači sudjelovali u izvođenju radova, odnosno, isporučivali su materijal korišten prilikom rekonstrukcije i dogradnje objekta te zahtjeve prema tuženiku temelje na više osnova, i to usmeno sklopljenih ugovora o djelu s tuženikom, usmeno sklopljenih ugovora o preuzimanju duga, o pristupanju dugu, zatim, po osnovi naknade štete zbog obećanja radnje trećeg, a u postupku ponovnog suđenja i po osnovi naknade koristi stečene bez osnove.

26. Presudom Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-538/2011 od 20. lipnja 2013. zahtjevi tužitelja odbijeni su u cijelosti.

27. Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja da su za radove na koje se odnosi utužena naknada sklapali usmeno ugovore o djelu izravno s tuženikom ili ugovore o preuzimanju duga. Zahtjev tužitelja s osnove sklopljenih ugovora o pristupanju dugu odbijen je jer je sud ocijenio da takav ugovor mora biti sklopljen u pisanom obliku, o čemu tužitelji nisu dostavili dokaz. Zahtjev za naplatu od naručitelja prema odredbi čl 602. ZOO-a sud je odbio jer je ocijenio da odredba ugovora sklopljenog između naručitelja i glavnog izvođača, prema kojoj glavni izvođač nema pravo bez suglasnosti naručitelja ustupati svoja potraživanja prema naručitelju trećim osobama, isključuje navedeno pravo tužitelja koje proizlazi iz te zakonske odredbe.

28. Presuda Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-538/2011 od 20. lipnja 2013. ukinuta je rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-1639/2016 od 16. lipnja 2020. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Ovaj sud u obrazloženju ukinog rješenja navodi da je pravilno sud utvrdio da iz činjeničnih navoda tužitelja kao i izvedenih dokaza proizlazi da tužitelji nisu bili u odnosu na utužene naknade ugovornom odnosu s prednikom tuženika na temelju usmeno sklopljenih ugovora o djelu niti ugovora o preuzimanju duga, i to jer su račune za isplatu utuženih naknada kao i privremene i okončane situacije ispostavili glavnom izvođaču društvu Glavice d.o.o. koji ih je potpisom ovjerio, a pored toga su utuženo potraživanje prijavili u stečajnom postupku otvorenom rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 od 30. srpnja 2010. nad glavnim izvođačem, u kojem postupku te tražbine nisu osporene.

29. Prvostupanjska presuda ukinuta je jer je sud zbog pogrešnog pravnog stava da ugovor o pristupanju dugu, na koji se također pozivaju tužitelji kao osnovu svojih zahtjeva, mora biti sklopljen u pisanom obliku propustio utvrditi odlučne činjenice i izvesti predložene dokaze na okolnost usmenog sklapanja tih ugovora.

30. Pored navedenog, prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio da odredba Ugovora o građenju kojom je ugovoreno da izvođač nema pravo bez suglasnosti naručitelja ustupati svoja potraživanja prema naručitelju trećim osobama, isključuje pravo tužitelja na neposredan zahtjev za isplatu naknade prema

naručitelju koje proizlazi iz čl. 602. ZOO-a. Slijedom navedenog, prvostupanjska odluka je ukinuta jer je sud propustio izvesti predložene dokaze radi utvrđenja činjenica odlučnih za odluku o zahtjevima tužitelja po toj osnovi.

31. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud u postupku ponovnog suđenja izveo dokaze iz kojih je utvrdio da je tuženik sklopio s tužiteljima ugovore o pristupanju dugu, i to usmenim izjavama Nike Koncula, predsjednika uprave prednika tuženika.

32. Prema odredbi čl. 101. ZOO-a radi se o ugovoru između vjerovnika i trećega, kojim se treći obvezuje vjerovniku da će ispuniti njegovu tražbinu prema dužniku. Treći stupa u obvezu pored dužnika.

33. Pretpostavka sklapanja takvog ugovora je:

- da postoji dug, u ovom slučaju, društva Glavice d.o.o. prema tužiteljima, kojem bi prednik tuženika pristupio,
- osim navedenog, potrebno je očitovanje volje za sklapanje takvog ugovora od obiju ugovornih strana.

34. Što se tiče duga koji je društvo Glavice d.o.o. ima prema tužiteljima, iz spisa proizlazi da je sud pravilno utvrdio kako utuženi iznosi odgovaraju obvezama glavnog izvođača iako tuženik osnovano navodi da u obrazloženju presude nije naveo razloge o odlučnim činjenicama vezano za svaki od zahtjeva.

35. Tužitelj Staklo Piletić d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 4.982.868,31 kn, od čega iznos od 4.457.374,97 kn s osnove glavnice, a iznos od 545.493,34 kn s osnove obračunatih zateznih kamata. Tražbina proizlazi iz Ugovora o kooperantskim radovima broj 56/09 od 3. veljače 2009. (str. 2756. – 2760. spisa) sklopljenog s društvom Glavice d.o.o., predmet kojeg je izrada, dobava i montaža inox staklenih stijena, ograda i automatskih vrata i Ugovora o kooperantskim radovima broj 56/09-1 sklopljenog među istim stranama 20. veljače 2009. vezano za iste radove te Anex ugovora (str. 2766. spisa) kojim je izmijenjena cijena određena ugovorom 59/09-1. Kao dokaz tužitelj je dostavio karticu kupca Glavice d.o.o. od 20. siječnja 2010., (str. 150 spisa) u kojoj je naveden dug u iznosu od 4.457.374,97 kn. Privremene situacije 1/2009 od 3. veljače 2009. i 2/2009 od 20. veljače 2009. kao i okončana situacija 3/2009 od 21. rujna 2009. str. 154. – 156. spisa) potpisane su od tužitelja, od glavnog izvođača Glavice d.o.o. (a situacije je potpisao kao nadzor Ivan Šimović. Iz spisa (str. 1011. – 1013. spisa) proizlazi da je tužitelj Staklo Piletić d.o.o. prijavio u stečaju nad društvom Glavica d.o.o. tražbinu u iznosu od 4.982.868,31 kn, i to o čemu je kao dokaz dostavio konto-karticu koja je identična onoj priloženoj ovom spisu, te obračun zateznih kamata.

36. Tužitelj Elaboratus d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 3.518.286,48 kn od čega iznos od 2.822.657,12 kn glavnice i iznos od 695.629,36 kn zateznih kamata obračunatih do 1. kolovoza 2010. kao dokaz dostavio je Ugovor o kooperantskim radovima broj 309/2007 od 7. studenog 2007., Aneks (str. 2775. – 2777. spisa) i Aneksa ugovoru broj 312/2008 (str. 2779. spisa), sklopljen s glavnim izvođačem, kojim je ugovorena isplata naknade za izvođenje montažersko gipsarskih radova. Iz

kartice kupca Glavice d.o.o. od 25. kolovoza 2008. (str. 157. spisa) proizlazi dug u iznosu od 2.822.657,12 kn. Okončanu situaciju za izvođenje fasaderskih radova na hotelu LaChroma od 14. svibnja 2009. sa specifikacijom izvedenih radova (str. 159. - 162. spisa) i Okončanu situaciju za izvođenje montersko gipsarskih radova od 15. lipnja 2009. (str. 163. – 164. spisa) potpisao je tužitelj, društvo Glavice d.o.o. i Ivan Šimović kao nadzor. Iz spisa (str. 1015. spisa) proizlazi da je tužitelj Elaboratus d.o.o. u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 3.518.286,48 kn, i to s osnove glavnice u iznosu od 2.822.657,12 kn i zateznih kamata u iznosu od 695.629,36 kn, o čemu kao dokaz dostavlja dvije okončane situacije sa hotela LaChroma za fasaderske i gipskartonske radove, konto karticu i obračun kamata.

37. Tužitelj Ercom d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 863.669,23 kn sa zateznim kamatama od 31. srpnja 2010. do isplate. Okončana situacija za ugovor broj 57/09 s aneksom (str. 166. - 167. spisa) od 28. srpnja 2009. za podopolagačke radove prema specifikaciji u prilogu u kojoj je navedeno društvo Glavice d.o.o. kao naručitelj, izdana je na iznos od 513.596,89 kn. Treća Privremena situacija od 30. travnja 2009. izdana je na iznos od 232.288,00 kn društvu Glavice d.d. kao naručitelju (str. 168. spisa). Situacije su potpisane od tužitelja, društva Glavice d.o.o. i nadzornog inženjera Ivana Šimovića. Iz aneksa ugovora broj 57/09 (str. 1982. spisa) proizlazi da su društvo Glavice d.d. i tužitelj Ercom d.o.o. sklopili ugovor o kooperantskim radovima broj 57/09 te da je zbog dopunske ponude povećana cijena iz osnovanog ugovora na iznos od 1.010.688,33 kn bez PDV-a. Dodatna ponuda priložena spisu odnosi se na nabavku i ugradnju linoleuma, sportskog poda, pvc poda za osoblje i ugradnju tapisona za kongresni centar. Iz spisa (str. 1016. spisa) proizlazi da je tužitelj Ercom d.o.o. u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 863.669,23 kn, od čega iznos od 741.614,90 kn glavnice i iznos od 122.054,33 kn zateznih kamata, o čemu kao dokaz dostavlja 3. privremenu situaciju i okončanu situaciju za hotel LaChroma, konto karticu i obračun kamata.

38. Tužitelj ACO Građevinski elementi d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 1.368.346,60 kn sa zateznim kamatama od 31. srpnja 2010. do isplate. Kao dokaz dostavlja račune izdane društvu Glavice d.o.o. (str. 2847. – 3153. spisa), konto karticu od 7. rujna 2010. (str. 182. – 187. spisa) iz koje proizlazi da prema društvu Glavice d.o.o. ima evidentirano potraživanje u iznosu od 1.152.427,26 kn. Iz spisa (str. 1019. spisa) proizlazi da je tužitelj ACO građevinski elementi d.o.o. u stečaju nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 1.368.364,60 kn, od kojih iznos od 1.152.427,26 kn glavnice i iznos od 215.937,34 kn zateznih kamata, te da kao dokaz dostavlja konto karticu, račune u izvorniku i obračun kamata.

39. Tužitelj Dragić d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 171.773,30 kn sa zateznim kamatama od 1. kolovoza 2010. do isplate. Tražbina proizlazi Ugovora o pružanju usluga 161/09 sklopljenog 24. ožujka 2009., predmet kojeg je izvođenje keramičarskih i drugih radova, a naknada je određena u jediničnoj mjeri od 85 kn/m². U okončanoj situaciji za keramičarske radove broj 046-2009 izdana je 1. srpnja 2009. koja je izdana na iznos od 54.368,65 kn (str. 193. spisa) navedeno je da ukupna vrijednost izvršenih radova s PDV-om iznosi 453.837,56 kn, treća privremena situacija od 18. svibnja 2009. izdana je na iznos od 89.799,17 kn, a druga na iznos

od 150.900,34 kn. Sve situacije potpisane su od strane Ivana Šimonovića kao nadzornog tijela, tužitelja i društva Glavice d.o.o. kao naručitelja. Iz izvoda iz otvorenih stavki na dan 30. rujna 2009. proizlazi da tužitelj prema društvu Glavice d.o.o. ima evidentirano potraživanje u iznosu od 144.167,82 kn (str. 191. spisa). Iz prijave tražbine ovog tužitelja u stečaju nad društvom Glavice d.o.o (str. 1020. spisa) proizlazi da je prijavio tražbinu u iznosu od 171.773,30 kn, i to po 3. privremenoj situaciji („...3.ps 02472009...“) na iznos od 89.799,17 kn, po okončanoj situaciji („...ok.sit 046/2009...“) u iznosu od 54.368,65 kn i obračunu kamata u iznosu od 27.605,48 kn.

40. Tužitelj METALAC d.o.o., tijekom postupka je pripojen društvu MEPAS d.o.o., tužbom traži isplatu iznosa od 61.647,41 EUR, od kojih iznos od 51.184,99 EUR glavnice i iznos od 10.4489,42 EUR zateznih kamata, sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. do isplate. Kao dokaz dostavlja račun – situaciju broj 136/09 od 5. svibnja 2009. iz kojeg proizlazi da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. sklopio ugovor broj 571/08, te da je ugovorena vrijednost radova iznosila 205.400,00 EUR, a da su izvedeni radovi u iznosu od 196.075,00 EUR prema specifikaciji (str. 198. – 199. spisa). Iz računa broj 138/09 od 8. svibnja 2009. (str. 200. spisa) na iznos od 3.350,00 kn proizlazi da se odnosi na cijenu opšavnog lima za ulazna vrata lifta od inox lima. Situaciju je potpisano glavni izvođač i Ivan Šimović kao nadzor. Iz konto kartice proizlazi da je društvo Glavice od ukupnog duga u iznosu od 350.924,78 EUR platilo iznos od 250.815,63 EUR, te je ostao dug u iznosu od 100.109,15 EUR. Iz spisa (str. 1023. spisa) proizlazi da je Metalac d.o.o. u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 51.184,99 EUR glavnice i iznos od 10.4489,42 EUR zateznih kamata, i kao dokaz dostavio izvještaj iz otvorenih stavki i obračun kamata.

41. Tužitelj KOMJATE d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 399.987,69 kn sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. do isplate. Iz spisa proizlazi da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. sklopio 4. svibnja 2009. Ugovor o izvođenju kooperantskih radova broj 247/09 (str. 3266. - 3271. spisa), za izvedbu protupožarnog odjeljivanja i brtvljenja instalacija na granicama požarnih sektora na objektu Hotel LaChroma, za što je ugovorena naknada u iznosu od 542.128,13 kn bez PDV-a te da na dan 13. rujna 2010. prema društvu Glavice d.o.o. ima potraživanje u iznosu od 347.020,43 kn (str. 204. spisa). Okončana situacija od 16. lipnja 2009., koju je kao nadzor potpisao Ivan Šimović, naručitelj i izvođač, izdana je na iznos od 347.020,43 kn (str. 206. spisa). Iz spisa (str. 1024. spisa) proizlazi da je u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. ovaj tužitelj prijavio tražbinu u iznosu od 399.987,69 kn, te da kao dokaz dostavlja pregled otvorenih stavki i obračun kamata.

42. Tužitelj DOMOFERM d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 2.069.939,84 kn sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010., a podneskom predanom na ročištu 26. rujna 2011 (str. 707. – 708. spisa) djelomično povlači tužbu te ostaje kod zahtjeva za isplatu iznosa od 1.728.050,73 kn sa zateznim kamata na pojedinačno naznačene iznose. Iz izvoda iz poslovnih knjiga od 30. srpnja 2010. (str. 215. spisa) proizlazi da je tužitelj imao evidentirao potraživanje prema društvu Glavice d.o.o. u iznosu od 1.729.050,73 kn. U prilogu su dostavljeni računi za robu izdani društvu Glavice d.o.o. (str. 219. – 246. spisa). Iz rješenja poslovni broj St-16/2010 od 25. studenog 2010. iz

postupka nad dužnikom Glavice d.o.o. proizlazi da je ovom vjerovniku utvrđena tražbina u iznosu od 1.929.242,41 kn (str. 3343. spisa).

43. Tužitelj PASTOR INŽENJERING d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 1.144.622,13 kn sa zateznim kamatama od 19. kolovoza 2010. do isplate, od toga iznos od 968.284,30 kn glavnice i iznos od 176.337,83 kn zateznih kamata. Iz Ugovora broj 1032/2007 od 29. kolovoza 2007. (str. 2809. – 2812. spisa) proizlazi da su tužitelj i društvo Glavice d.o.o. ugovorili izvođenje sprinkler instalacije za naknadu u iznosu od 2.562.000,00 kn. Okončana situacija broj IR09-00329 izdana za razdoblje od 3. siječnja 2009. do 1. svibnja 2009. na iznos od 375.296,40 kn s PDV (str. 249. – 250. spisa) potpisana je od tužitelja, društva Glavice d.o.o. i Ivana Šimovića. Iz izvoda iz otvorenih stavki na dan 18. kolovoza 2010. (str. 247. spisa) proizlazi da tužitelj prema društvu Glavice d.o.o. ima evidentirano potraživanje u iznosu od 968.284,30 kn i to za račun broj IR-08-00756, IR09-00200 i IR09-00329. Iz zapisnika o primopredaji i puštanju u rad od 10. lipnja 2009., koji je potpisao Ivan Šimović kao nadzor, Vladimir Šantić kao izvoditelj radova i Goran Vejnovac kao predstavnik korisnika proizlazi da je tužitelj izveo radove prema ugovoru 302/07. Iz spisa (str. 1027. spisa) proizlazi da je ovaj tužitelju u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 1.144.622,13 kn, od toga iznos od 968.284,30 kn glavnice i iznos od 176.337,83 kn zateznih kamata, te da je kao dokaz dostavio račune broj IR-08-00756, IR09-00200 i IR09-00329.

44. Tužitelj CEDING d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 321.389,60 EUR sa zateznim kamatama od 31. srpnja 2010. do isplate. Iz Ugovora o kooperantskim radovima broj 543/09 od 8. prosinca 2008. (str. 297. – 303. spisa) proizlazi da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. ugovorio izvođenje radova aluminijske fasade, bazenske dvorane, konferencijskog centra, kongresne dvorane i novog restorana prema ponudi od 22. svibnja 2008., i to aluminijske fasade SCHUCO FW 60 SG, po cijeni u iznosu od 684.748,56 EUR. Iz konta kupca Glavice d.o.o. proizlazi da je tužitelj na 31. prosinca 2009. imao evidentirano potraživanje u iznosu od 628.583,42 KM, odnosno iznos od 321.389,60 EUR, a iz obračuna kamata da traži s osnove zateznih kamata do 30. srpnja 2010. iznos od 67.258,30 EUR. Tužitelj je dopisom upućenim društvu Glavice d.o.o. 31. kolovoza 2009. (str. 285. – 286. spisa) pozvao dužnika na plaćanje naknade po ugovoru, kao i za vantroškovničke radove za koje navodi da je društvo Glavice d.o.o. dalo suglasnost i potvrda da se izvedu. Prema konačnom obračunu osnovanim i vantroškovničkih radova ukupna vrijednost izvedenih radova iznosila je 746.717,11 EUR, te je prednik tuženika platio 27. siječnja 2009., 10. veljače 2009. i 11. svibnja 2009. po asignacijama iznos od 389.662,00 EUR, a društvo Glavice d.o.o. od toga iznos od 35.665,51 EUR 27. ožujka 2009. Iz spisa (str. 1032. spisa) proizlazi da je ovaj tužitelj u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 388.647,90 EUR, i to iznos od 321.389,60 EUR s osnove glavnice i iznos od 67.258,30 EUR zateznih kamata. Navodi da kao dokaz dostavlja analitičku karticu, obračun kamata i ostalu dokumentaciju.

45. Tužitelji tijekom postupka u bitnom navode da je očitovanje volje za sklapanje ugovora o pristupanju dugu za tuženika davao Niko Koncul tijekom 2009. godine.

46. Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za prednika tuženika Dubrovnik Babin kuk d.d. proizlazi da je u spornom razdoblju tijekom 2009. godine Niko Koncul kao predsjednik uprave i direktor društva zastupao društvo skupno s još jednim članom uprave te da je kao član uprave upisan Mišo Matana, direktor, za kojeg je također upisano da društvo zastupa s drugim članom, odnosno, predsjednikom uprave. Iz izvotka proizlazi da je Mišo Matana brisan kao član uprave rješenjem poslovni broj Tt-09/879-3 od 5. studenog 2009., kada su upisani Marko Čižmek i Tihomir Nikolaš, također ovlašteni društvo zastupati samo s još jednim članom uprave.

47. Prema odredbi čl. 308. ZOO-a, ovlaštenje za zastupanje temelji se na zakonu, statutu, društvenom ugovoru ili pravilima pravne osobe, aktu nadležnog državnog tijela ili na očitovanju volje zastupanog (punomoć).

48. Ovlast za zastupanje trgovačkoga društva po zakonu imaju osobe koje su za pojedini oblik toga društva određene odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Osobe koje zastupaju trgovačko društvo kao i ograničenja njihovih ovlasti ako djeluju prema trećim osobama, upisuju se u sudski registar (čl. 41. Zakona o trgovačkim društvima, „Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07 i 146/08; dalje: ZTD, koji je bio na snazi u razdoblju u kojem tužitelji navode da je Niko Koncul usmeno sklapao ugovore).

49. Prema odredbi čl. 241. ZTD-a dioničko društvo u sklapanju pravnih poslova zastupa uprava društva te je ovlaštena poduzimati sve pravne radnje zastupanja u poslovima, pred sudom i drugim organima vlasti. Međutim, ako se uprava sastoji od više osoba, a statutom se drugačije ne odredi, članovi uprave ovlašteni su zastupati društvo samo skupno.

50. Iz navedenog proizlazi da Niko Koncul nije bio ovlašten zastupati društvo bez drugog člana uprave, Miše Matane te su u tom smislu žalbeni navodi osnovani.

51. Posljedice sklapanja ugovora od neovlaštene osobe propisane su čl. 312. ZOO-a, prema kojem takav ugovor obvezuje neovlašteno zastupanog samo ako ga on naknadno odobri, u protivnom se smatra da ugovor nije ni sklopljen a druga strana može tražiti naknadu štete o neovlaštenog ako u trenutku sklapanja ugovora nije znala niti je morala znati da ta osoba nije imala ovlaštenje za sklapanje ugovora.

52. Tužitelji tijekom postupka nisu iznosili činjeničnu tvrdnju niti iz izvedenih dokaza proizlazi da je sklapanje ugovora o pristupanju dugu odobrio tuženik, odnosno, da je naknadno suglasnost očitovao drugi član uprave društva Dubrovnik Babin Kuk d.d., Mišo Matana.

53. Tako iz iskaza Petra Piletića, zastupnika po zakonu tužitelja STAKLO PILETIĆ d.o.o., saslušanog na ročištu održanom 24. ožujka 2022. (str. 2341. – 2349. spisa) proizlazi da je tužitelj imao s društvom Glavice d.o.o. sklopljen ugovor o izvođenju radova postavljanja staklenih zidova te aneks tom ugovoru, no da je Niko Koncul, kada je izvođenje radova obustavljeno zbog neplaćanja, rekao da nastavi s

radovima da će sve biti plaćeno a potom i izvršio plaćanja kojima je djelomično podmirio dotad nastali dug te da mu je Niko Koncul obećao platiti dug u iznosu od 4.400.000,00 kn što je to obećavao sve dok nisu radovi dovršeni, nakon toga se više nije javljao.

54. Isto je iskazao i zastupnik po zakonu tužitelja Elaboratus d.o.o. Robert Zorić saslušan na ročištu 21. ožujka 2022. i 24. ožujka 2022. (str. 2246. – 2256. spisa) koji navodi da su Niko Koncul i Mišo Matana svakodnevno obilazili gradilište, no da je izjavu da će radovi biti plaćeni dao Niko Koncul, dok se Mišo Matana nije miješao u posao, niti je o čemu odlučivao.

55. Svjedok Valento Šutalo, predsjednik uprave društva Glavice d.o.o. u razdoblju izvođenja radova, izjavio je da su podizvođači spontano obustavljali izvođenje radova a Niko Koncul je obećavao Glavicama odnosno u prvom redu kooperantima da će sve biti plaćeno.

56. Da je Niko Koncul usmeno davao naloge podizvođačima i obećavao plaćanje svih radova proizlazi iz iskaza svjedoka Hansjorga Schiermanna saslušanog na ročištu 12. prosinca 2011. (str. 718. spisa), glavnog voditelja projekta a prema zapisniku s izvještajnog sastanka od 5. studenog 2008. (str. 355. spisa) ključne i odgovorne osobe za cjelokupnu koordinaciju, donošenje odluka i nesmetanu gradnju, koji je izjavio da je podizvođači u više navrata obustavljali radove jer im glavni izvođač nije plaćao naknade, a da je Niko Koncul mijenjao projektnu dokumentaciju i naređivao, odnosno, odobravao izvođenje vantroškovničkih radova i podizvođačima obećavao plaćanje naknada ako izvedu radove.

57. Zastupnik po zakonu tužitelja Ercom d.o.o. Branko Spajić saslušan na ročištu 21. ožujka 2022. (str. 2246. – 2256. spisa) izjavio je da je s Nikom Konculom dogovorio izravna plaćanja, da je nakon prekida radova zbog nepodmirenih potraživanja Niko Koncul davao usmena obećanja da će radovi biti plaćeni, te da je po njima postupao

58. Zastupnik po zakonu tužitelja Aco Građevinski elementi d.o.o. Siniša Stančić saslušan na ročištu 6. lipnja 2022. (str. 2523. spisa) izjavio je da da je u veljači 2009. sklopio pisani ugovor s društvom Glavice d.o.o., da Niko Koncul izmijenio projekt što je povećalo cijenu. Navodi da mu je nakon obustave isporuke zbog neplaćenih računa Niko Koncul obećao plaćanje, te je dijelom njegova tražbina podmirena asignacijama zbog čega je nastavio isporučivati robu.

59. Zastupnik po zakonu tužitelja Dragić d.o.o. Tomislav Dragić saslušan na ročištu 3. listopada 2022. (str. 3166. – 3177. spisa) izjavio je da je pisani ugovor sklopljen s društvom Glavice d.o.o., no da ga je Niko Koncul, kad su se sreli na gradilištu, pozvao na nastavak radova i rekao da će radove platiti prednik tuženika, bez kojeg obećanja tužitelj ne bi nastavio s izvođenjem radova. Navodi da je prvotno ugovoreno izvođenje keramičarskih radova na tehničkim prostorijama, no da je naknadno dobio nalog od Nike Konkula za izvođenje radova u wellnesu, okolišu bazena, stubištu, stepenicama, koji radovi nisu plaćeni iako je Niko Koncul obećao da će radovi biti plaćeni jer u protivnom tužitelj ne bi nastavio s izvođenjem.

60. Miroslav Matijević zastupnik o zakonu društva Metalac d.o.o. u vrijeme izvođenja radova, izjavio je da društvo Metalac d.o.o. s društvom Glavice d.o.o. 8. prosinca 2008. sklopilo ugovor za izvođenje radova izrade čelične konstrukcije proširenja postojećih kupaona, postavljanje spiralnih stubišta u sobama, postavljanja gazišta na stubama za iznos od 205.000,00 EUR, da je avans avansa platio Dubrovnik Babin Kuk d.d. te da je Niko Koncul na gradilištu obećao da će sve biti plaćeno zbog čega je nastavio izvoditi radove.

61. Karlo Vranješ, zastupnik po zakonu društva Komjate d.o.o., saslušan kao stranka na ročištu 3. listopada 2022. (str. 3166. – 3177. spisa) izjavio je u bitnom da je tužitelj ugovor potpisao s društvom Glavice d.o.o., da je avans uplatio prednik tuženika, da je zbog potrebe izvođenja dodatnih radova zbog promjene požarnog elaborata sklopljen aneks ugovora. Niko Koncul je određivao što će se raditi no, radovi nisu plaćeni.

62. Na ročištu 19. siječnja 2023. saslušan je svjedok Boris Ožvačić (str. 3357. – 3363. spisa) osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja Domoferm d.o.o. u relevantnom razdoblju, koji je izjavio da je Domoferm d.o.o. s društvom Glavice d.o.o. sklopio ugovor o isporuci i ugradnji proupožarnih i limenih vrata, da su dvaput radovi obustavljeni zbog neplaćanja a Ivo Kralj, glavna osoba od društva Raguza, u dva ili tri navrata obilazio je gradilište i garantirao svima plaćanje izvršenih radova.

63. Zastupnik po zakonu tužitelja Pastor inženjering d.o.o., Danijel Štern saslušan na ročištu 6. lipnja 2022. (str. 2513. – 2523. spisa) izjavio je da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. sklopio ugovor o izvođenju automatskog sustava gašenja požara u hotelu, da je zbog neurednog plaćanje od strane Glavice d.o.o. obustavljeno izvođenje radova a nakon povlačenja radnika s gradilišta kontaktirao ga je Niko Koncul i obećao plaćanje cijelog duga suda samo ako se nastavi s izvođenjem radova.

64. Na ročištu održanom 13. lipnja 2022. (str. 2577. – 2585. spisa) saslušan je zastupnik po zakonu tužitelja Pero Češkić, koji je u bitnom naveo da je u razdoblju od 1. veljače 2008. do 1. srpnja 2009. da je tužitelj imao ugovor sklopljen s glavnim izvođačem te da je Niko Koncul, koji je vodio sve procese na projektu i gradilištu, dao obećanje da će sve promjene u projektu koje nastanu biti plaćene. Navodi da je nakon plaćanja treće asignacije Niko Koncul obećao plaćanje preostale cijene radova, te da je to obećavao sve dok radovi nisu dovršeni.

65. Ivan Šimović saslušan kao svjedok na ročištu održanom 16. ožujka 2023 (str. 3396. – 3408. spisa) izjavio je da je bio inženjer u društvu Glavice d.o.o., te da je imenovan nadzornim inženjerom za građevinsko obrtničke radove, da je Niko Koncul davao naloge podizvođačima predstavljao se kao naručitelj i obavljao plaćanja podizvođačima. Svjedok je naveo da su u jednom trenutku podizvođači na neki način štrajkali pa je krenulo s direktnim isplatama od strane naručitelja i obećanja da će sve biti plaćeno.

66. Svjedok Ivo Kralj, koji navodi da je najveći pojedinačni dioničar u trgovačkog društva PGM Ragusa d.d. saslušan kao svjedok na ročištu 28. siječnja 2013. (str. 1247. – 1257. spisa) izjavio je da su Niko Koncul i Mišo Matana svakodnevno obilazili gradilište i direktno davali naloge podizvođačima što će odraditi, a izjave da će radovi biti plaćeni je davao Niko Koncul.

67. Iz zapisnika s obilazaka gradilišta i zapisnika s izvještajnih sastanaka koji su sastavljani u tijekom izvođenja radova, ne proizlazi da je se na sastancima na kojima je bio prisutan Mišo Matana spominjalo sklapanje ugovora o pristupanju dugu ili da je on kao član uprave dao suglasnost za sklapanje takvih ugovora.

68. Osnovano tuženik navodi da se plaćanja po asignacijama o kojima su isprave u spis dostavili tužitelj Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Dragić d.o.o. i Domoferm d.o.o. ne mogu smatrati konkludentnim očitovanjem volje za sklapanje ugovora o pristupanju dugu za dugove koji će kasnije nastati.

69. Iz navedenog proizlazi da je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da je Niko Koncul, predsjednik uprave prednika tuženika u razdoblju izvođenja radova, davao tužiteljima izjave da će prednik tuženika isplatiti naknade za izvedene radove (izuzev tužitelja Domoferm d.o.o. čiji zastupnik po zakonu je izjavio da je takve izjave davao Ivo Kralj), međutim, takvim izjavama prednik tuženika nije sklopio ugovor jer volju za sklapanje ugovora nije očitovalo ovlašteno tijelo. Tu pogrešno prvostupanjski sud navodi da bi se kod obveze skupnog zastupanja radilo o ograničenju prava zastupnika koje ne djeluje prema trećima. Podatak o skupnom zastupanju upisan je u sudski registar sukladno odredbi čl. 41. st. 2. ZTD-a te ima pravni učinak prema subjektu upisa i prema trećima sljedećeg dana od dana upisa u registar (čl. 11. Zakona o sudskom registru, „Narodne novine“ broj: 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05 i 40/07; dalje: ZSR).

70. Kako je tužbeni zahtjev pogrešno ocijenio osnovanim po odredbi čl. 101. ZOO-a, sud je propustio utvrditi odlučne činjenice za ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja prema odredbi čl. 602., 1111. i 341. ZOO-a. Međutim, prema ocjeni ovog suda te činjenice je moguće utvrditi na temelju isprava i izvedenih dokaza koji se nalaze u spisu.

71. Vezano uz zahtjev tužitelja s osnove prava iz odredbe čl. 602. ZOO-a da bi tužitelji, kao podizvođači, mogli neposredno od tuženika, kao naručitelja, potraživati isplatu naknade za izvedene radove, moraju imati dospelu tražbinu prema glavnom izvođaču a glavni izvođač mora imati dospelu tražbinu prema naručitelju, i to upravo za radove na koje se odnosi utužena naknada. Doseg odredbe čl. 602. ZOO-a ograničen je na ona dugovanja naručitelja prema glavnom izvođaču koja proizlaze iz građevinskih radova koje je izveo tužitelj kao podizvođač.

72. Nakon podizvođačkog zahtjeva za isplatu, naručitelj više ne može isplatiti izvođača do visine podizvođačeve tražbine, jer bi odgovarao za štetu. Isplatom podizvođaču naručitelj se u toj visini oslobađa obveze prema izvođaču.

73. Prema ocjeni ovog suda tužitelji nisu dokazali da je u trenutku podnošenja zahtjeva prema čl. 602. ZOO-a glavni izvođač prema naručitelju imao dospjelu tražbinu za izvedene radove za koje tužitelji u ovom postupku traže isplatu naknade.

74. Iz činjeničnih navoda tužitelja nije moguće utvrditi kada su prema tuženiku postavili zahtjev s osnove čl. 602. ZOO-a, iz čega proizlazi da je takav zahtjev svakako postavljen podnošenjem tužbe u ovom postupku, 4. studenog 2010.

75. Vezano za isplatu naknade odnos prednika tuženika i glavnog izvođača reguliran je odredbom čl. 7. Ugovora o građenju od 17. listopada 2008. prema kojem će glavni izvođač za izvođenje svih radova primiti iznos od 116.500.000,00 kn bez poreza na dodanu vrijednost. U čl. 7.3. ugovora o građenju navedeni su dodatni radovi koji nisu obuhvaćeni fiksnom paušalnom cijenom, te je navedeno (str. 67. spisa) da će se naknada za vanstroškovničke radove obračunavati sukcesivno prema stupnju izvođenja radova uz odgovarajuće primjene odredbe čl. 8. ugovora, kojim je ugovoren postupak izdavanja računa te privremenih i okončane situacije.

76. Iz okončane situacije (str. 1131. – 1132. spisa) proizlazi da glavni izvođač navodi da ukupna cijena izvedenih radova iznosi 236.251.478,54 kn s uključenim PDV-om.

77. Međutim, iz Aneksa ugovora o građenju (str. 1125. – 1132. spisa) od 27. listopada 2009., proizlazi da su ugovorne strane sporazumno izvršile korekcije okončane situacije na način da tuženik od ukupne paušalne cijene koja je plaćena u iznosu od 116.100.000,00 kn bez PDV-a naručitelj priznaje izvođaču preostali iznos od 400.000,00 kn bez PDV-a, te pritom povećava svoju protutražbinu prema izvođaču u vezi s uštedama a temeljem računa koji je samostalno platio dobavljačima u iznosu od 92.850,00 kn bez PDV-a.

78. Vezano za dodatne radove, pored onih koji su plaćeni prije sklapanja aneksa, ugovorne stranke utvrđuju da naručitelj priznaje naknade radove navedene u prilogu aneksa u iznosu od ukupno 25.238.088,40 kn s PDV-om.

79. Prema čl. 4. i 5 aneksa glavni izvođač je pridržao pravo u arbitražnom postupku tražiti isplatu sporne tražbine po osnovi obračunate premije i tražbine po osnovi vanstroškovničkih radova koje tuženik nije priznao, a tuženik protutražbine s osnove preplaćenih radova, nedovršenih radova, ušteda, otklanjanja nedostataka, penala i naknada štete.

80. Za vanstroškovničke, odnosno, dodatne radove koje je tuženik priznao sklapanjem aneksa u iznosu od 25.238.088,40 kn s PDV-om, tuženik je tijekom postupka naveo da se radi o iznosu koji je unaprijed podmirio isplatama avansa za vanstroškovničke radove, a u aneksu nije naveden rok plaćanja nego je ugovoreno da će naručitelj povući s naplate bankovnu garanciju, da će izvođač izdati novu na manji iznos, te da će nastaviti pregovore o potraživanjima s osnove dodatnih radova i protupotraživanja tuženika s osnove ušteda.

81. U postupku ponovnog suđenja tuženik navodi da je između glavnog izvođača i prednika tuženika u arbitražnom postupku pred koji se vodio pred Stalnim arbitražnim sudištem Hrvatske gospodarske komore donesen 15. siječnja 2016. pravorijek (str. 2018. – 2037. spisa) kojim je odbijen zahtjev glavnog izvođača za isplatu naknade za vantroškovničke radove u iznosu od 61.058.078,29 kn sa zateznim kamatama a utvrđeno je da postoji tražbina tuženika u iznosu od 19.371.383,35 kn s osnove preplaćenih iznosa.

82. Kako je o pitanju postojanja tražbine glavnog izvođača prema naručitelju odlučeno arbitražnim pravorijekom, koji sukladno odredbi čl. 31. Zakona o arbitraži („Narodne novine“ broj 88/01; dalje: ZA) ima prema strankama snagu pravomoćne sudske presude, s obzirom na to da je utvrđeno da tuženik nema dug prema glavnom izvođaču, nema osnove za prihvaćanje zahtjeva kojim bi prema odredbi čl. 602. ZOO-a tuženik bio dužan platiti naknadu izravno suradnicima izvođača.

83. Tužitelji tijekom postupka nisu iznosili činjenicu da je nakon sklapanja aneksa ugovora, a prije donošenja arbitražnog pravorijeka, tuženik izvršio isplatu naknade izravno glavnom izvođaču, pa da bi im zbog toga odgovarao za štetu.

84. Tužitelj Domoferm d.o.o., očitujući se na zahtjev tužitelja po osnovi iz odredbe čl. 602. ZOO-a (str. 2062. – 2068. spisa), iznosi stav da sud nije vezan odlukom iz arbitražnog postupka u kojem treće strane, ovdje tužitelji, nisu sudjelovali. Pored toga smatra da je pravorijek u suprotnosti s javnim poretom.

85. Tužitelj smatra da je odluka arbitražnog suda donesena bez poštovanja Ustavom zajamčenog načela pravičnosti, savjesnosti i poštenja, jer arbitražni sud nije utvrđivao kakve su bile izvanugovorne okolnosti i usmeni dogovori nego je zahtjev glavnog izvođača odbijen jer nije zatražio pisanu suglasnost za izvođenje radova. Navodi da su radovi izvedeni po nalogu naručitelja te da je naručitelj bio upoznat s cijenama dodatnih radova.

86. Ako se u postupku pred sudom pojavi pitanje postojanja nekog prava ili pravnog odnosa, a o tom je pitanju već pravomoćno odlučeno u izreci domaćeg pravorijeka, sud će, povodom zahtjeva stranke i u granicama pravomoćnosti pravorijeka, biti vezan rješenjem tog pitanja sadržanim u izreci pravorijeka, osim ako utvrdi da je u pogledu tog dijela izreke postojao neki od razloga za poništaj pravorijeka iz čl. 36. st. 2. t. 2. tog Zakona (čl. 39. st. 3. ZA).

87. Razlozi za poništaj pravorijeka iz odredbe čl. 36. st. 2. t. 2. ZA su da predmet spora nije arbitrabilan prema zakonima Republike Hrvatske ili da je pravorijek u suprotnosti s javnim poretom Republike Hrvatske.

88. Iz zaključka i pravorijeka Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, poslovni broj AS-P-2010/7 od 15. siječnja 2016., donesenog povodom tužbe od 25. ožujka 2010., proizlazi da je zahtjev glavnog izvođača za isplatu premije za prijevremen dovršetak radova u iznosu od 3.000.000,00 kn i naknade za izvedene vantroškovničke radove u iznosu od 61.058.078,29 kn odbijen jer je ugovorom o građenju ugovorena primjena supsidijarnih pravila iz austrijske

norme ONORM B 2110, prema kojima je glavni izvođač bio dužan obavijestiti prednika tuženika o izmjeni ugovorenih radova, istaknuti zahtjev za izmjenu cijena za dodatne radove prije izvođenja radova, predložiti dodatnu ponudu s cijenama, s time da s izvođenjem radova može započeti tek nakon pisane suglasnosti pravnog prednika tuženika, a što glavi izvođač nije učinio. Navedeni razlozi ne čine odluku arbitražnog suda protivnom javnom poretku, koji sukladno sudskoj praksi obuhvaća Ustavom utvrđene osnove društvenog uređenja, jer se njom ne vrijeđaju temeljna načela domaćeg pravnog poretka.

89. Iz navedenog proizlazi da zahtjev tužitelja nije osnovan ni prema odredbi čl. 602. ZOO-a.

90. Na ročištu održanom 19. siječnja 2023. (str. 3357. – 3363. spisa) punomoćnik tužitelja Domoferm d.o.o. i Mepas d.o.o. navodi da je tuženik bez osnove stekao koristi uložnim radom i ugrađenim materijalom. Tuženik se je izjavio protivljenje preinaci navodeći da se radi o bitno drugačijem činjeničnom supstratu tužbe, međutim, prema odredbi čl. 191. st. 3. ZPP-a tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva.

91. Kako iz primopredajnog zapisnika (str. 1225. – 1239. spisa) proizlazi da je naručitelj primio predmet ugovora o građenju 15. lipnja 2009. te iz okončanih situacija koje su dostavili tužitelji Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Dragić d.o.o., Metalac d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.o.o. proizlazi da su glavni izvođač i Ivan Šimović kao nadzor potvrditi da su radovi izvedeni a tuženik nije određeno osporio činjeničnu tvrdnju da su izvedeni radovi i ugrađeni materijalni i ostalih tužitelja (Domoferm d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Ceding d.o.o.), prema ocjeni ovog suda tuženik je stekao korist izvršenim radovima od strane tužitelja i prelaskom imovine tužitelja u imovinu tuženika.

92. Sporno je ima li taj prijelaz imovine, odnosno, stjecanje koristi osnove u pravnom poslu.

93. Iz Ugovor o građenju od 17. listopada 2008. proizlazi da se glavni izvođač obvezao predniku tuženika dostaviti popis podizvođača, zatim, vezati uz sebe podizvođače odgovarajućim opisanim sporazumom i to u opsegu radova koje izvođač izvodi prema uvjetima sastavnih dijelova ugovora, pri čemu će podizvođač preuzeti sve zadatke i obveze izvođača koje on ima prema naručitelju.

94. S obzirom na to da iz ugovora o građenju proizlazi da je glavni izvođač trebao sklopiti ugovore s podizvođačima u opsegu radova koje je sam prema Ugovoru o građenju od 17. listopada 2008. trebao izvesti, tuženik je radove koje su tužitelji izveli na temelju pisanih ugovora priloženih spisu primio po osnovi sklopljenog ugovora o građenju s glavnim izvođačem, a tužitelji nisu tvrdili ili dokazivali suprotno, stoga je zahtjev tužitelja za naknadu stečene koristi koja odgovara njihovim iznosima naknada za ugovorene radove neosnovan po odredbi čl. 1111. ZOO-a.

95. Međutim, iz isprava u spisu proizlazi da tužitelji Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.o.o. i Ceding d.o.o. pored ugovorene naknade za radove izvedene po ugovoru s glavnim izvođačem, traže isplatu i za radove koji su izvedeni vantroškovnički.

96. Kako je već navedeno, tuženik nije određeno osporavao da su radovi iz priložene dokumentacije izvedeni i da ih je primio i to u količini koju navode tužitelji, a koje je potvrdilo nadzorno tijelo i glavni izvođač. Nije sporno niti da je tuženik u arbitražnom postupku oslobođen obveze isplate naknade za vantroškovničke radove glavnom izvođaču, a tuženik nije tijekom postupka iznosio činjenicu da bi se radilo o vantroškovničkim radovima za koje je platio naknadu glavnom izvođaču. Zaključak koji proizlazi iz ovih činjenica jest da je tuženik koristi od ovih radova i ugrađenih materijala stekao bez osnove.

97. Međutim, s obzirom na to da se zahtjevi tužitelja odnose na izvršene radnje i materijal ugrađen u hotel La Chroma, povrat stečenog bez osnove nije moguć, već bi tužiteljima pripalo pravo na naknadu vrijednost postignute koristi sukladno odredbi čl. 1111. st. 1. ZOO-a, a koja vrijednost se utvrđuje po cijenama u vrijeme donošenja prvostupanjske presude (tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev-686/88 i Revt 412/15-2 od 1. lipnja 2016.).

98. Tužitelji tijekom postupka nisu iznijeli dokazni prijedlog za utvrđenje koristi koju je tuženik ostvario. Iako su predlagali provođenje građevinskog vještačenja (str. 1267. i 1889. spisa) i kombiniranog građevinsko-financijskog vještačenja (str. 1935. spisa) njihov prijedlog nije bio da se vrijednost tih radova i ugrađenog materijala utvrdi prema cijenama u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke niti su u tom smjeru iznosili činjenice.

99. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog suda zahtjev tužitelji nisu dokazali da im pripada pravo na isplatu utuženih iznosa s osnove povrata stečenog bez osnove.

100. Konačno, zahtjev tužitelja nije osnovan niti prema odredbi čl. 341. ZOO-a, kojom je propisano kako obećanje učinjeno drugom da će treći nešto učiniti ili propustiti, trećega ne obvezuje, a obećavatelj odgovara za štetu koju bi drugi pretrpio zbog toga što treći ne pristaje obvezati se ili ispuniti određenu radnju. Tužitelji nisu činjenično obrazložili ovaj zahtjev, a odredba čl. 341. ZOO-a svakako se ne odnosi na slučaj kad je radnja trećeg neka ugovorna obveza koju je dužan ispuniti.

101. Slijedom navedenog, trebalo je primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. t. 2. ZPP-a odlučiti kao u izreci ove presude.

102. Sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a tuženik, koji je u cijelosti uspio u sporu, ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka.

103. Tuženik je zahtjev postavio na način da je od ukupne vrijednosti predmeta spora za koju je odlučeno pobijanom presudom prema svakom od vjerovnika tražio iznos prema omjeru njegovo zahtjeva u toj ukupnoj vrijednosti.

104. Što se tiče radnji u postupku, tuženik osnovano traži naknadu troška sastavljanja odgovora na tužbu u iznosu od 89.130,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23; dalje: Tarifa), za zastupanje na ročištima održanim 26. rujna 2011., 12. prosinca 2011., 5. travnja 2012., 28. siječnja 2013., 6. svibnja 2013., 1. ožujka 2021., 7. lipnja 2021., 21. ožujka 2022., 24. ožujka 2022., 6. lipnja 2022., 13. lipnja 2022., 20. lipnja 2022., 19. siječnja 2023. i 16. ožujka 2023. pripada mu naknada troška u iznosu od po 89.130,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife. Za zastupanje na ročištu održanom 14. studenog 2022. u iznosu od 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.3. Tarife. Za sastavljanje podnesaka od 30. studenog 2020. u iznosu od 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.3. Tarife.

105. Podneskom od 20. lipnja 2012. i 21. siječnja 2021. tuženik se nije očitovao o navodima prigovora, odgovora na tužbu ili nalaz i mišljenje vještaka, stoga mu pripada pravo na naknadu troška u iznosu od po 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.3. Tarife.

106. Osnovan je i zahtjev za naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn prema Tar.br 1.2. Tarife Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96 i 137/02; dalje: ZSP).

107. Ukupno to iznosi 1.676.187,50 kn.

108. Trošak sastavljanja odgovora na žalbu nije bio potreban za vođenje parnice kao ni trošak sastavljanja podneska od 8. listopada 2021.

109. Prema odredbi čl. 161. st. 2. ZPP-a, a obzirom na to da su tužitelji suparničari čiji udjeli u vrijednosti predmeta spora se znatno razlikuju, u ukupnom iznosu o kojem je odlučeno pobijanom presudom od 17.064.596,82 kn udio tužitelja Staklo Piletić d.o.o. iznosi 29,2%, udio tužitelja Elaboratus d.o.o. 20,6%, udio tužitelja Ercom d.o.o. 5,1%, udio tužitelja Aco Građevinski elementi d.o.o. 8,1%, udio tužitelja Dragić d.o.o. 1%, udio tužitelja Komjate d.o.o. 2,4%, udio tužitelja Pastor inženjering d.o.o. 6,7%, udio tužitelja Ceding d.o.o. 14,2%, udio tužitelja Mepas d.o.o. 2,7% i udio tužitelja Domoferm d.o.o. 10,1%.

110. Primjenom navedenih omjera trebalo je tužitelju Staklo Piletić d.o.o. naložiti da tuženiku naknadi troškove postupka u iznosu od 489.446,75 kn, tužitelju Elaboratus d.o.o. u iznosu 345.294,63 kn, tužitelju Ercom d.o.o. u iznosu od 85.485,56 kn, tužitelju Aco Građevinski elementi d.o.o. u iznosu od 135.771,19 kn, tužitelju Dragić d.o.o. u iznosu od 16.761,87 kn, tužitelju Komjate d.o.o. u iznosu od 40.228,50 kn, tužitelju Pastor inženjering d.o.o. u iznosu od 112.304,56 kn, tužitelju Ceding d.o.o. u iznosu od 238.018,63 kn, tužitelju Mepas d.o.o. u iznosu od

45.257,06 kn, tužitelju Domoferm d.o.o. u iznosu od 69.294,93 kn, kako je riješeno u točki I. 1. - 10. izreke ovog rješenja.

111. U preostalom dijelu tuženikov zahtjev trebalo je odbiti kao neosnovan, kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 31. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-30863-91bf0**

Kontrolni broj: **00a4f-1ee32-3cbc5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.